

عنوان مقاله:

نقش تعامل طراحان جمعی بر تفکر و یادگیری کنشگران طراحی

محل انتشار:

دوفصلنامه معمار شهر، دوره 1، شماره 3 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

کاوه بذرافکن - گروه معماری، دانشکده معماری و شهرسازی، واحد تهران مرکزی، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

فاطمه زارع - گروه معماری، دانشکده معماری و شهرسازی، واحد تهران مرکزی، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

هما ایرانی بهبهانی - دانشکده محیط زیست، دانشگاه تهران، تهران، ایران.

بهروز منصوری - گروه معماری، دانشکده معماری و شهرسازی، واحد تهران مرکزی، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

طراحی امری چندلایه است که در جهت پاسخ به نیازهای امروزه تغییر یافته است. طراحی جمعی با نقد رویکرد فردی، بر مبنای همبازیمیان کنشگران طراحی تکامل مییابد. اساس این روند بر گفتوگوی کنشگران تمرکز دارد و در آن، امر یادگیری درون تیمی قابل توجه؟ گفتوگو در طراحی جمعی چه تاثیری بر تفکر و یادگیری کنشگران دارد؟ است. در این راستا پژوهش حاضر به دنبال پاسخ به پرسشگام بر میدارد. پژوهش حاضر، در دسته پژوهشهای طراحی، به صورت کیفی صورت گرفته و ماهیتی کاربردی دارد. دادهها در اینپژوهش از مطالعات کتابخانهای و مشاهده اقدام عملی طراحی جمعی جمعآوری شده و پس از کدگذاری، با راهبرد استدلال منطقی تحلیلشدهاند. تعامل در روند طراحی، ماهیت طراحی را از امری شهودی و فردی به رویدادی جمعی دگردیسی میکند. یافتهها نشان میدهد چهارمدل چیدمانی باز، بسته، سلسلهمراتبی و شبکههای در طراحی جمعی قابل حصول است که در جهت دستیابی به نتایج مختلف از ادغام اینچیدمانها میتوان بهره برد. همه این مدلها، گفتوگومحور هستند. مشاهدات تجربه عملی طراحی جمعی نشان میدهد کیفیتگفتوگوها بیشتر انتقادی بوده و نقش تفکر انتقادی در آن قابل توجه است. همچنین، با توجه به سه سطح یادگیری فعال، تجربی و مشارکتی که بر تعامل جمعی تاکید دارند؛ چرخه گفتوگوها، بر یادگیری کنشگران تاثیر داشته و موجب تحول فکری میشود. اینیادگیری منطبق بر مدل یادگیری اجتماعی است و به دنبال ارائه راهکارهای موازی به مثابه ماشین ایدهزایی عمل میکند.

کلمات کلیدی:

طراحی پژوهی، معماری، روند طراحی جمعی، گفتوگومندی، رویکرد تعاملی، یادگیری اجتماعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1576193>

